

25. NEDELJA
MED LETOM

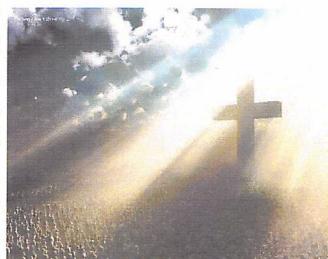
oznanilo

Bog
nikoli ne dela
nasilja
nad našo
svobodno voljo.
Od nas je odvisno,
ali hočemo sprejeti
Božjo milost ali ne;
ali bomo
z njo sodelovali
ali pa
jo bomo zapravili.
(sv. Favstina Kowalska)

KDOR RES SPREJME KRISTUSA

Kristus v današnjem evangeliju ponovno napove, da bo »izročen v človeške roke in ga bodo umorili, ko pa bo umorjen, bo po treh dneh vstal« (Mr 9,31). Učence tako pripravlja na osrednji dogodek svojega življenja – veliko noč. Kar samo od sebe se zastavlja vprašanje, le zakaj so se ljudje zarotili proti Kristusu. Zakaj so mu povzročili toliko trpljenja in toliko zla in na njem pokazali toliko sovraštva, da so ga umorili? Ravnanje ljudi je še toliko bolj nerazumljivo, ker vemo, da je Kristus utelešena ljubezen nebeškega Očeta, da je tako ljubil človeštvo, da se njegova ljubezen ni ustavila niti pred žrtvijo in trpljenjem.

Lahko bi rekli, da znani rek ne drži vedno: »Ljubi, da boš ljubljen.« Ko pa sem samo jaz srečal že toliko ljudi, ki so doživelji nasprotno: starše, ki so vse naredili za otroke, pa niso prejeli niti najmanjše zahvale. Ljudi, ki so toliko storili za druge, pa niso doživelji niti hvaležnosti, kaj šele povračila. Človek, ki bo ljubil zato, da bo ljubljen, bo prej ali slej razočaran in lahko celo zagrenjen. Zato se raje ravnajmo po besedah: Ljubim, ker sem ljubljen. Ker me Bog ljubi, ljubim druge.

2/2015
20. september 2015

Kristjani prihajamo v cerkev in k zakramentom, da obnavljamo spomin na to, kako smo dragoceni Bogu in kako nas ljubi in se učimo pri Kristusovi darujuči se ljubezni, da jo lahko potem darujemo drugim.

Samo ljubljeni ljubimo. In ker sem ljubljen, zmorem ljubiti prvi.

V današnjem evangeliju se učenci prepirajo med seboj, kdo je med njimi največji (prim. 34). In za »stolčke« se prepirajo tik za tem, ko jim Kristus razodene, da jih tako ljubi, da bo šel v smrt zanje ... Na njihove »karierske« načrte tako Kristus pravi »... kdor mene sprejme«. Kdor resnično sprejme Kristusa v svoje srce in na sebi izkusi Božjo ljubezen, bo sposoben velikih stvari. Sposoben bo narediti prvi korak do drugega in sprejeti tisto, česar sicer ne bi zmogel. Sposoben se bo odpovedati prvemu mestu, ne da bi bil zaradi tega zagrenjen, saj je prej okusil »kako dober je Gospod« (Ps 34,9 in 1 Pt 2,3) in kako »močna je do nas njegova ljubezen« (Ps 117,2).

SVETNIK TEDNA

22. september Sv. MAVRICIJ

Sv. Mavracij in njegovi tovariši so bili rimski vojaki iz legendarne tebajske legije, znane po izredni hrabrosti. Maksimijan, sovladar cesarja Dioklecijana, je dal celotno legijo poklati zato, ker si zaradi svojega krščanskega prepričanja njeni vojaki niso hoteli omadeževati rok s krvjo nedolžnih ljudi. Pokol se je zgodil na ozemlju današnje Švice med leti 280-300. Tamkajšnji škof Teodor je dal okoli leta 360 na kraju pokola postaviti cerkev v čast tem krščanskim junakom. Umetniki upodabljajo svetnika kot poveljnika v bojni opremi, z zastavo s sedmimi zvezdami ali grbi.

AKTUALNO

Številne znanstvene študije so že objavljene in še bodo napisane o častitljivem liku bl. škofa Slomška. Njegove zasluge za slovenski narod imajo nemiljivo vrednost. Njegova zapisana beseda, njegova dela, prezeta s preroškim duhom, njegova škofovská dejavnost in svetniško življenje zaslužijo našo trajno pozornost in hvaležnost. Bil je bojevnik za Božjo čast in zveličanje duš, saj si je za svoje škofovsko vodilo izbral besede sv. Igancija Lojolskega: »Vse v večjo čast Božjo«, dodal pa še svoje besede: »In zveličanje duš«. V to vodilo je položil svojo osebnost, vse, kar je bil in imel. Bil je s srcem in dušo slovenski rodoljub. V sorazmernem kratkem življenju (1800-1862) je toliko naredil na verskem, duhovnem, kulturnem, vzgojnem in narodnostnem področju, da ostaja nepozaben in neizbrisen v zgodovini našega naroda in Cerkve. Poleg drugih slavnih in zaslužnih mož je prav njegova velika zasluga, da je slovenski narod na ozemlju naše sedanje mariborske nadškofije in metropolije ohranil svoj jezik, narodno zavest, svojo krščansko identiteto in istovetnost. Prežet z evangelijskim duhom se je Slomšek z vsem srcem zavzemal za obrambo pravic svojega naroda. Poln ljubezni do Jezusa Kristusa in svete Cerkve si je že takrat prizadeval za ekumenizem ali edinost kristjanov v resnici, ljubezni in spoštovanju drugih. Zato danes nanj lahko obrnemo besede iz

Sirahove knjige, ki pravijo: »Hvaliti hočem vrle može, naše očete! / ... / Bili so vidci vseh reči s preroškim darom; voditelji narodov s svojimi nasveti /.../, s svojo bistroumnostjo, modri govorniki v svojih knjigah in predstojniki v svojih službah«.

VINSKA TRTA

Na svetu lepše rož'ce ni,
kakor je vinska trta;
pozimi spi, polet' cveti,
v jesen sodé nataka.

Te druge rož'ce tud' cveto,
nobena ni tak' žlahtna:
en čas cveti, se posuši –
in minejo brez sadja.

Po hribcih je nasejana,
od sonca obsijana;
od kmetiča obrezana
od Jezusa dar'vana.

Nobene svete maše ni,
da bi ne b'la dar'vana;
nobene dobre volje ni,
da bi ne b'la spošt'vana.

Naše srce razveseli,
povzdigne nam veselje;
tud' slabim svojo moč deli,
tolaži naše želje.

Otrokom sladko grozdje da,
ožem pa dobro vino;
za vsakega veselje 'ma
zato jo vsi častimo!

Kak' sladko je,
poskus'mo zdaj,
od vinske trte piti;
Bog ji še tudi za naprej
obilno daj roditi!

A. M. Slomšek

Slovenski verniki
so molitev rožnega venca vzljubili
in se z njo skozi stoletja borili
ne le proti osebnim nevarnostim,
temveč tudi proti skupnim.
(Stanko Janežič)

V RAZMISLEK

*Očenaš je najpopolnejša molitev -
Jezus nas je v njej poučil, kako naj
molimo, da bo Bogu v čast in nam v korist.
Zakaj molimo 'Oče naš' in ne 'Oče moj'?*

Molitev k 'našemu' Očetu je skupna molitev vseh krščenih. Zato kristjani čutimo nujni klic, da skupaj z Jezusom molimo za edinost njegovih učencev. Moliti 'Oče naš' pomeni moliti z vsemi in za vse ljudi, da bi spoznali edinega, pravega Boga in postali eno. Eno najbolj tehtnih razlag Gospodove molitve je napisal sv. Ciprijan: Naša molitev je javna in skupna. In kadar molimo, ne molimo za enega, marveč za vse ljudstvo, kajti vse ljudstvo je samo eno. Nikar ne mislimo samo nase! Saj nismo rekli 'Oče moj', ampak 'Oče naš'. Nebeški Oče ima mnogo otrok. Vsi ljudje smo njegovi ... Bog nima nezaželenih otrok. Vse, kar nas je, je izrečno hotel imeti. Vse nas ima rad, vsem želi najboljše, vse je ustvarila za srečo, vsi so moji bratje in sestre.

SVETO PISMO

In vzel je otroka,
ga postavil v sredo mednje
in ga objel ter jim rekel:
»Kdor koli sprejme
katerega izmed takih otrok
v mojem imenu,
mene sprejme;
in kdor mene sprejme,
ne sprejme mene,
marveč tistega,
ki me je poslal.«
(Mr 9,36–37)

MOLITEV

Gospod, jaz naj bom
otrok evangelija?
Gospod, jaz, ki rad
zapovedujem in si druge
podrejam, kot se mi pač ljubi?
Jaz, ki hočem biti največji?
Jaz, ki sem svojeglav in rad
prisilim druge, da so tiho,
da najprej mene poslušajo?
Jaz, ki planem v jezi,
da bi drugi popustili
mojim muham?
Zares jaz, Gospod?

Gospod, naredi iz mene otroka evangelija.
Vzemi me v svojo šolo!
Nauči me tvoje zapovedi,
po kateri se na prvem mestu ljubi Boga
in na prvem mestu služi svojemu bližnjemu.
Nauči me, da bom pozorno poslušal
tvojo besedo, ki hoče spremeniti
moje življenje!
Vzgajaj me proč od ošabnosti in laži!
Pouči mojega duha, da iščem samo tebe
in ti sledim z vsem srcem.
Gospod, kako rad bi bil otrok evangelija!

A. Hari, Srečanje z Jezusom danes

ste se danes že nasmejali?

Dva moža sta tiho ribarila in pila pivo.
Potem Janez reče: "Mislim, da se bom
ločil od svoje žene, že dva meseca ni
govorila z mano." Ivan ribari naprej in
počasi pije pivo, ter reče: "Raje premisli,
Janez, tako žensko je težko najti."

Oddam mačka, starega dva dni. Je
križanec med rebulo in refoškom.

Gost: "Ta kolač je od včeraj, hočem
današnjega!" Natakar: "Potem pa pridite
jutri."

PRIJETI OTROŠKO DLAN

Ko ti otrok ponudi svojo majhno dlan in jo položiš v svojo dlan, se ti lahko zgodi, da boš prijel za ročico, ki je umazana od sladoleda ali čokolade, da bo pod palcem žvečilka, na mezincu pa že napol odlepljen obliž. Najpomembnejše je, da primeš za dlan, v kateri je zapisana prihodnost.

Na teh dlaneh bo lahko nekoč počivalo Sveti pismo ali orožje. Prsti bodo igrali na orgle v cerkvi ali vrteli kolo sreče pri hazardni igri, ljubeče stregli ubogemu in onememu človeku ali pa grabili po iglah za mamila.

Ko držiš takšno majhno dlan v svoji, le-ta predstavlja človeka v »zmanjšani« obliku, osebnost, ki se bo še razvila, a jo moramo že zdaj spoštovati kot samo-stojno, za katere nenehno rast je od-govoren vsakdo od nas.

OZNANILA

Prihodnjo nedeljo, 27. septembra 2015, bo Nedelja narodov. Sveta maša bo v Štefanovi katedrali ob 11.15. Ta dan svete maše v naši cerkvi ne bo. Po maši bo pogostitev z domaćimi dobrotami in druženje na škofijskem dvorišču. Prosim za slovenske dobre - hrano in pijačo. Prinesete jih lahko do sobote zvečer v SPC ali v nedeljo na škofjsko dvorišče. Lepo vabljeni!

SVETE MAŠE

NEDELJA, 20. september 2015
25. nedelja med letom
9.30 za + iz družine Kikel, Uršej

IZDAJATELJ

Slovenski pastoralni center, Einsiedlergasse 9-11,
1050 Wien / Telefon: 0664/885 93 813
E-mail: info@spc-dunaj.net / Internet: www.spc-dunaj.net / Odgovarja: Matija Tratnjek.